

некомерційними громадськими організаціями, благодійними організаціями, населенням

Поточними завданнями інституту будуть: облік населення, його потреб у захисті, облік обсягів допомоги, яка вже надається на території за рахунок державних коштів та благодійних організацій, пошук коштів для населення, реалізація проектів для отримання коштів на потреби фонду.

Вважаємо доцільним формування інституту на наступних принципах:

1) Прозорості. Прозорість буде реалізована через публічний вибір проектів, способів їх фінансування та результатів витрачання коштів. Передбачити повернення коштів в випадках відміни відкриття проектів, та змістовне звітування за результатами реалізованих проектів. Заохочення учасників проектів та жертводавців.

2) Соціального партнерства та спільного управління інститутом. Інститут буде управлятись представниками державних органів, громадських організацій чи утворень, бізнесу. Саме в співпраці будуть створюватись проекти, втілюватись в життя та знаходитись компроміси, узгодження інтересів всіх сторін учасників інституту.

3) Регіональної специфіки. Урахування регіональних відмінностей (структури населення, економічного розвитку, економічного стану, рівня цін, екологічних та інших факторів)

Список літератури:

1. Ткач А.А. Інституціональна економіка. Нова інституціональна економічна теорія. Навчальний посібник. / Ткач А.А. — К. : Центр учбової літератури, 2007. — 304с.

ФИНАНСОВОЕ ОБЕСПЕЧЕНИЕ ИНВЕСТИЦИОННОГО ПРОЦЕССА

*Левищев А.Н., к.э.н., доцент кафедры финансов, ДонГТУ,
г. Алчевск, Украина*

С развитием рыночных отношений наметилась устойчивая тенденция к децентрализации в структуре источников инвестиций. При переходе к рыночной модели инвестирования источники финансирования инвестиций стали разнообразными. Происходит перераспределение функций государства и предприятий в инвестиционном процессе, развиваются рынок инвестиций и институциональные инвесторы, функцией которых является накопление финансовых ресурсов и их вложение в предпринимательскую деятельность.

Несмотря на прогресс, достигнутый в инвестиционном процессе Украины за счёт рыночной регуляции, необходимость влияния государства на источники финансирования инвестиций приобретает актуальность. Украинское государство должно стать активным участником инвестиционного процесса. При этом способы его участия могут быть разнообразными.

Прежде всего государство должно стать организатором инвестиционного процесса и основным инвестором с целью роста производственной функции страны. Только благодаря непосредственному участию государства в процессе накопления общественного богатства можно преодолеть затянувшуюся производственную рецессию и низкую инвестиционную активность.

Можно возразить, что активное участие государства в инвестиционном процессе несовместимо с принципами "чистой" демократии. Однако в рыночной экономике роль государства как инвестора сохраняется для базовых отраслей и социальной сферы, не привлекательных для частного капитала. В настоящее время роль государственного инвестирования возрастает потому, что централизованные источники финансирования служат гарантией, страхованием и ориентиром для частных инвесторов.

В украинской экономике необходимость активизации инвестиционной роли государства возрастает ещё и потому, что в силу объективных причин частный капитал не направляется в производственную сферу. Поэтому инвестиционная политика государства должна стать важнейшим инструментом общей стратегии социального и экономического развития.

Проблема государственного финансирования и кредитования связана с проблемой идентификации "точек роста". При её решении приходится учитывать комплекс условий и современных социально-экономических задач.

Тот или иной элемент экономической системы может быть отнесён к "точкам роста", если он отвечает по меньшей мере трём критериям. Первый критерий - обеспечение интенсивного типа экономического роста, сопровождаемый повышением эффективности производства на основе достижений НТП, применения ресурсосберегающих технологий.

Второй критерий - вещественное наполнение прироста производства в основном из продукции тех отраслей, которые определяют технологический прогресс и обслуживают потребности людей.

Третий критерий - установление границ экономического развития в смысле сохранения среды обитания человека и невозпроизводимых ресурсов.

Список литературы:

1 Державна фінансова політика та прогнозування доходів бюджету України / М.Я. Азаров, Ф.О. Ярошенко, Т.І. Єфименко та ін. - К.: НДФІ, 2004. - 712 с.

2 Економічний розвиток України: інституціональне та ресурсне забезпечення: Монографія / О.М.Алимов, А.І. Даниленко, В.М. Трегобчук та ін.- К.: Об'єднаний ін-т економіки НАН України, 2005. - 540 с.

РОЗРОБКА ІНВЕСТИЦІЙНОЇ СТРАТЕГІЇ ЯК СКЛАДОВА УПРАВЛІННЯ СТРАХОВОЮ КОМПАНІЄЮ

*Нестерова Д.С., аспірант кафедри страхування та ризик-менеджменту,
КНУ ім. Тараса Шевченка, м. Київ, Україна*

Страхові компанії виступають джерелом інвестиційного капіталу, оскільки обсяг резервів та термін, на який розміщуються кошти, сприяють перетворенню страховика у вагомий фінансово-кредитний інститут, а страхування є стратегічним сектором економіки країни.

Інвестиційний підхід до страхування в Україні є ще недостатньо розвинений, але важливість правильного інвестування власних коштів і коштів страхових резервів стає все більш очевидною для більшості вітчизняних компаній. У перспективі пріоритетним напрямом підвищення власної прибутковості для багатьох страховиків є не розширення страхового ринку, а раціональне управління своїми інвестиціями. Проведення страховиками активної інвестиційної діяльності зумовлює необхідність вивчення та аналізу вітчизняного і зарубіжного досвіду у сфері страхового інвестування.

Різні аспекти управління інвестиційною діяльністю страхових організацій на макро-і мікроекономічному рівні порушувалися у працях таких вітчизняних і зарубіжних вчених як А.В.Василенко, О.О. Гаманкова, Н.М. Нікуліна, Л.О. Орланюк-Малицька, Р.В. Пікус, Т.В. Ткаченко, А.А. Супрун.

З метою забезпечення ефективного функціонування страхової компанії в довгостроковій перспективі, її швидкої адаптації до мінливих ринкових умов використовуються принципи і методи стратегічного управління. Вони полягають у розробці компетентних рішень у формі прогнозів, проектів, програм і планів, що передбачають найбільш раціональні стратегії поведінки страховика [2, с. 57].

Управління інвестиційною діяльністю страховика на мікрорівні пов'язано з оцінкою стану і прогнозуванням розвитку інвестиційного ринку.

Основним завданням при виборі напряму інвестування є визначення економічної ефективності вкладення коштів у певну інвестиційну цінність як елемент інвестиційного портфеля [4, с. 11].

За кожним елементом доцільно складати окремий інвестиційний план. Одним з основних елементів інвестиційного плану є визначення ефективності